

заминаватъ и тѣ си приказватъ: „Петко и Драганъ и Стоянъ право е казалъ“. Какво възпитание може да има въ това? Та, първото нѣщо: ученицитѣ на окултната школа трѣбва да бждатъ послушни, обсолютно послушни. Каже ли му се нѣщо, да го изпълни. Ама ще кажете: Духътъ му казалъ. Кой Духъ? Божествениятъ Духъ е Духъ на смирение, мѣдростъ, правда, истина. Той е Духъ, който заема всекога послѣдно мѣсто, той не заповѣдва, кждѣто иде, послѣденъ ще бѣде. Готовъ е да послужи на бѣдни. И този, у когото Духътъ работи, той послѣденъ ще седне на трапезата. Седне ли прѣвъ, тамъ Духътъ Божий не е. Тѣй го знаа азъ.

Та, когато дойдемъ до окултнитѣ сили, ще се пазите, ако искате да се обновите. Ще гледате туй самосъзнание, да изпълнява Волята Божия и правилно, и след туй да провѣрявате какъ вашитѣ влияния въздѣйствуватъ на окръжаващитѣ. Азъ като правя бѣлѣжки нѣкому, всека моя бѣлѣжка не само че трѣбва да прѣвърже раната, но искамъ да видя тази моя прѣвързка полза принесла ли е? Ако на 10 души направя прѣвързка, и положението се влоши, по-добрѣ ранитѣ да седат не прѣвързани. Ако не можешъ да направишъ доброто, остави другъ нѣкой да го направи. Та